

Χαιρετισμός για την Εθνική Επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου

Μαρουσιώτισσες και Μαρουσιώτες

Σήμερα, αν και έχουν περάσει 196 χρόνια από τον ξεσηκωμό του 1821, η Πατρίδα μας εξακολουθεί να μην είναι πραγματικά ελεύθερη.

Σήμερα,
εξακολουθούμε να μην αποφασίζουμε εμείς,
μόνοι μας,
ανεξάρτητα, το μέλλον μας.

Βιώνουμε και με δική μας ευθύνη,
μια ιδιότυπη σκλαβιά.

Δεν είμαστε υπόδουλοι βέβαια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία,
αλλά είμαστε δέσμιοι στους δανειστές μας.

Είμαστε υπόδουλοι στην Αυτοκρατορία του Χρήματος,
αφού δεν καταφέραμε ποτέ να απελευθερωθούμε από τα πάθη και τα
ελαττώματα μας.

Η ελευθερία μας σήμερα είναι ατελής,
αφού από τη μια για όσα μας αφορούν
οι αποφάσεις παίρνονται σε διεθνή φόρα και σε κλειστές συσκέψεις,
χωρίς τη δική μας παρουσία τις περισσότερες φορές.

Κι από την άλλη
ούμε σε ένα περιβάλλον πολιτικής, πολιτιστικής, αξιακής
και πνευματικής κρίσης,
στο οποίο υποτιμώνται και απαξιώνονται οι αρχές και τα ιδανικά της
Πατρίδας μας.

Ζούμε σε μια εποχή που επικρατεί ο υλισμός
και ταυτόχρονα υπονομεύεται η ιστορική μνήμη,
η οποία όχι μόνον έχει εκπαιδευτική σημασία,
αλλά ταυτόχρονα αποτελεί πολύτιμη πυξίδα απέναντι στην αγνωσία
και την πνευματική, ηθική και αξιακή κρίση της εποχής μας.

Η Ελλάδα δυστυχώς δεν έχει απελευθερωθεί ακόμη.

Κι αυτός ίσως είναι ο λόγος που γιορτάζουμε κάθε 25η Μαρτίου την έναρξη
του απελευθερωτικού μας αγώνα.

Αλλά δεν γιορτάζουμε την ανεξαρτησία μας.
Γιατί γνωρίζουμε ότι ακόμη δεν είμαστε ανεξάρτητοι.

Γιατί ακόμη δεν έχουμε κάνει ότι χρειάζεται
για να γίνουμε επιτέλους ένα κράτος σύγχρονο,
που θα διασφαλίζει ίσες ευκαιρίες σε όλους,
θα σέβεται τον πολίτη και ο πολίτης θα το σέβεται,
θα λειτουργούν οι θεσμοί του,
και δεν θα επιτρέπει στους λίγους και ισχυρούς,
να επιβάλλουν το συμφέρον τους
σε βάρος των πολλών και λιγότερο ισχυρών.

Αν ζούσαν σήμερα οι αγωνιστές του 21 ,
θα είχαν να πολεμήσουν όχι τους εξωτερικούς εχθρούς ,
που εξακολουθούν να επιβουλεύονται την εδαφική ακεραιότητα της Πατρίδα
μας .
Αλλά έναν χειρότερο εχθρό,
πιο ύπουλο και πιο επικίνδυνο.
Και ο εχθρός αυτός δεν είναι άλλος από το λαϊκισμό.

Ο λαϊκισμός είναι ο μεγαλύτερος εχθρός στην προσπάθεια να ελευθερωθεί
πραγματικά η χώρα μας.

Ο λαϊκισμός , που συναντάται σήμερα σε όλα τα πολιτικά άκρα,
τόσο δεξιά, όσο και αριστερά.
Είναι η ιδεολογικοποίηση της κακομοιριάς,
η πολιτική επένδυση στη μιζέρια.

Η θυματοποίηση των πάντων με κάθε τρόπο.

Λαϊκισμός είναι ο μηδενισμός κάθε θετικού που πάει να συμβεί σε αυτή τη
χώρα.

Είναι η ακόρωση κάθε υποψίας επιτυχίας και ψήγματος αισιοδοξίας.

Η μιζέρια και η κακομοιριά συντρέφει την Πατρίδα μας όλα αυτά τα
χρόνια.

Από την εποχή της Ψωροκώσταινας ως σήμερα,
που ζούμε στην εποχή της κρίσης.

Το πρόβλημα είναι ότι κατά καιρούς η επένδυση στη μιζέρια
μετατρέπεται ανάλογα τις κομματικές σκοπιμότητες,
στο απόλυτο πολιτικό όπλο.

Αυτή η κατάσταση πρέπει να αντιστραφεί.

Αλλά για να γίνει αυτό,
απαιτείται να αναληφθεί μια συνολική εθνική προσπάθεια,

από όλες τις υγιείς δυνάμεις της χώρας μας,
πέρα και πάνω από κόμματα και παρατάξεις.

Πρέπει να αξιοποιήσουμε τη θυσία των αγωνιστών της Επανάστασης του 1821.

Να καλλιεργήσουμε,
να αναπτύξουμε
και να ευαισθητοποιήσουμε
την εθνική μνήμη
σε μια εποχή κατά την οποία έχει υποβαθμιστεί η γνώση και η μελέτη της ιστορίας.

Τα σημερινά δεδομένα της παιδείας μας
δυστυχώς έχουν οδηγήσει το λαό μας
και κυρίως τη νέα μας γενιά
σε άγνοια σημαντικών γεγονότων και προσωπικοτήτων
της Ελληνικής Ιστορίας.
Κι αυτή η κατάσταση πρέπει να ανατραπεί.

Η προβολή των αρετών αυτών των σημαντικών προσώπων
που έγραψαν με τον αγώνα τους
ένδοξες σελίδες στην Ιστορία της Πατρίδας μας
κι έβαλαν τις βάσεις για τη δημιουργία του σύγχρονου ελληνικού κράτους,
μπορεί να λειτουργήσει ως ισχυρός δεσμός ενότητας
για τον πολύπαθο λαό μας.

Να αποτελέσει οδηγό και σύμβολο
τόσο για το πολιτικό προσωπικό της χώρας μας,
όσο και για τους πολίτες.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η Πατρίδα μας τη δύσκολη αυτή περίοδο έχει
ανάγκη από ηγετικές προσωπικότητες.

Και μπορεί να μην γεννιούνται εύκολα προσωπικότητες
σαν αυτές των αγωνιστών της Επανάστασης του 21, ,
όμως είναι βέβαιο ότι μπορούν και σήμερα στην Ελλάδα
να υπάρξουν πρόσωπα που θα επιτύχουν να εμφυσησουν στο λαό μας
αυτοπεποίθηση και αισιοδοξία,
να αξιοποιήσουν την πλούσια κληρονομιά
που μας προσφέρει η ιστορία και ο πολιτισμός μας,
να επιδείξουν πνεύμα εθνικής συναίνεσης,
συνεννόησης και συνεργασίας,
για να πάρουμε και υλοποιήσουμε στη συνέχεια τις δύσκολες
αλλά αναγκαίες πολιτικές,
που θα μας βγάλουν οριστικά

από όσα μας κρατούν ακόμη υπόδουλους.

Ποτέ δεν είναι αργά για να κερδίσουμε ξανά
τη χαμένη μας ελευθερία κι αξιοπρέπεια.

Αρκεί να το αποφασίσουμε. Σας ευχαριστώ.